

KHULAFÄ-E-RASHIDEEN

(en kort introduktion)

Översättning: Mubashir Ahmad Virk

Hadhrat Abu Bakr Siddiq^{ra}

Period som Khalif: 632-634 e. Kr.

Hazrat Abu Bakr^{ra} riktiga namn var egentligen Abdullah men på grund av att hans son var döpt till Bakr, kom den första Kalifen i folkmun att tilltalas med namnet Abu Bakr^{ra}. Fadern hette Abu Qahafah och modern Ummul Khair Salma och han föddes i Mecka år 527. Abu Bakr^{ra} var redan i sin ungdom en nära vän till den Heliga Profeten^{saw} och var även den första personen bland vuxna män som accepterade Muhammads^{saw} profetskap; han fick därför titeln Siddiq (den sannfärdige).

Efter den Heliga Profeten^{saw} bortgång blev Hadhrat Abu Bakr^{ra} vald som den första Kalifen och fick det närmast omänskligt stora ansvaret att leda den islamska samfundet under den svåra tid efter Profeten^{saw} bortgång.

Den första tiden som Kalif blev svår för Abu Bakr. Ett tidigt hot som han fick ingripa mot var att flera stamherrar inte såg någon anledning att följa någon efterträdare till den Heliga Profeten^{saw}. Många av stammarna stannade inte bara vid denna hållning utan började också konspirera om en attack för att störta den nyinrättade institutionen av Kalifatet. När

Kalifen^{ra} förstod vad Islams fiender planerade samlade han genast ihop trupper och slog ner upproret.

En annan fråga som Hadrat Abu Bakr Siddiq^{ra} försökt förändra var det stora antalet personer som vägrade skänka Zakat efter Profeten^{saw} bortgång; allmosor var helt nödvändigt för att uppfylla den Islamska statens skyldighet att ta hand om samhällets svaga individer. Kalifen ansträngde sig till det yttersta för att förmå alla muslimer att skänka Zakat och försökte på alla sätt att förklara allmosegivandets centrala betydelse i Islam.

Det förmodligen viktigaste historiska avtryck som den förste Kalifen gjorde var att han samlade ihop de olika Koranverserna till en bok. Detta omfattande arbete var organiserat på ett så genomtänkt sätt att vi idag utan det minsta tvivel kan påstå att Koranen uteslutande består av de verser som uppenbarades till den Heliga Profeten^{saw}.

Under sin sista tid som Guds Sändebud samlade den Heliga Profeten ihop en armé i Medina för att mota bort de romerska styrkor som började hota den islamska statens norra gränser. Armén hann dock aldrig mobilisera sig för att utföra sitt uppdrag innan Profeten^{saw} bortgång. Kalifen såg till att en av den Heliga Profeten^{saw} sista önskningar verkställdes,

trots att flera personer avrådde Abu Bakr^{ra} att skicka en så stor armé bort från Medina under den oroliga tiden efter Profetens^{saw} bortgång. Kalifen förklarade dock att han inte hade någon auktoritet att handla mot Profetens^{saw} vilja. Armén kom att bli väldigt framgångsrik i att stoppa de romerska truppernas framfart. Senare besegrade samma armé också perserna och lade grunden till att hela Syrien kom under islamiskt styre.

Hadrat Abu Bakr^{ra} avled den 23:e augusti år 634, efter en tids sjukdom. Under sin korta period som kalif på drygt två år lyckades han både ena muslimerna efter den Heliga Profetens^{saw} tragiska bortgång och sprida Islams budskap i världen.

Han var också bland den lyckliga skara personer som fick glädjebudskapet av den Heliga Profeten^{saw} att Gud hade reserverat en plats i Paradiset för dem.

Hazrat Umar Faruq^{ra}

Period som Khalif: 634-644 e. Kr.

Den andra Kalifens personliga namn var Umar^{ra}. Hans titel var Faruq (en person som kan skilja mellan rätt och fel) och Ibn Al-Khattab var hans familjenamn. Han föddes år 581 i Mecka och tillhörde den adliga Quraishfamiljen. Innan han blev vald som Kalif verkade han som en framstående affärsman och bedrev handel i och utanför Arabiens gränser.

Hadrat Umar^{ra} var till en början en hård motståndare till Islam och planerade till och med under ett tillfälle att döda den Heliga Profeten^{saw}. Han ångrade sig dock efter att ha hört Koranens sanna lära reciterad för sig och accepterade Islam. En stor anledning för Umars^{ra} mirakulösa omvändelse var också de många böner som den Heliga Profeten^{saw} bad för Umar Faruqs^{ra} omvändelse.

Under hans period som Kalif var Islam tvunget att kämpa flera slag i Iran, Irak, Syrien och Egypten. Under Hadrat Umars^{ra} enastående befäl lyckades muslimerna ta kontroll över stora områden i dessa länder. När Jerusalem erövrades besökte Hadrat Umar^{ra} själv staden för att skriva under fredsförklaringen med lokalbefolkningen som tidigare lydde under Romarriket.

Hadrat Umar^{ra} verkade också för införandet av olika administrativa initiativ för att stärka den islamska staten. Han delade upp det islamska riket i provinser där han såg till att det uppfördes moskéer, skolor och finansiella institutioner. Han etablerade Majlise Shura, ett konsulterande råd som kunde ge förslag direkt till Kalifen. Han var också den som införde Hijra, den islamska kalendern baserad efter månåret.

Hadrat Umar^{ra} var mycket angelägen om välfärden för de personer som var under hans styre, och försökte se till att allas behov blev tillgodosedda.

Hadrat Umar^{ra} dog år 644 efter att blivit nerstucken av en persisk slav när han förrättade bönen i moskén. Han blev precis som de två Kalifer som skulle efterfölja honom martyrsdödad; men trots det hann han utträta mycket under sin period som Kalif, en period som idag ses som en guldålder i den islamska historien. Han var också bland den lyckliga skara personer som fick glädjebudskapet av den Heliga Profeten^{saw} att Gud hade reserverat en plats i Paradiset för dem.

Hazrat Uthman Ghani^{ra}

Period som Khalif: 644-656 e. Kr.

Hazrat Uthman Ghani^{ra} valdes till den tredje Kalifen av ett råd som sammankallade den andra Kalifen Umar^{ra} kort innan sin död. Uthman^{ra} var en långväga släkting till den Heliga Profeten och titeln Ghani (den välbärgade) fick han för sin stora generositet av att skänka allmosor till fattiga.

Hadrat Uthman^{ra} accepterade Islam efter att ha hört den nya läran predikad för sig av sin nära vän, Hazrat Abu Bakr^{ra}. Han fick dock utstå stora umbäranden på grund av sitt beslut och sin farbror som började förfölja honom på grund av hans konvertering. Han fick migrera två gånger, först till Abyssien och sedan till Medina.

Den Heliga Profeten^{saw} högaktade Hazrat Uthman^{ra} och gifte även bort sin dotter Ruqayyah^{ra} till honom. Hon avled dock efter en tid och den Heliga Profeten^{saw} bestämde sig då att gifta bort sin andra dotter Ummi Kulthum^{ra} till honom.

Under Hazrat Umars^{ra} period som Kalif spred sig det islamska imperiet ytterligare.

Ett iranskt uppror slogs ner och nya attacker från romarna stoppades. Iran, Egypten och stora delar av Asien blev islamiska. Under Hazrat Uthmans^{ra} ledarskap utrustades också de islamska styrkorna med en flotta.

Under tredje Kalifatsperiod fastställdes den Koranordning som finns idag med 114 kapitel utspridda över 30 delar. Hazrat Utman^{ra} såg också till att Koranen spreds till alla delar i det islamska riket.

Hazrat Uthman^{ra} dog martyrdöden den 17 juni år 656 vid 82 års ålder, då han blev mördad när han reciterade den Heliga Koranen. Under hela sin Kalifatperiod strävade han för Islams sak och offrade sitt liv i försvarandet av Kalifatets heder.

Han var också bland den lyckliga skara personer som fick glädjebudskapet av den Heliga Profeten^{saw} att Gud hade reserverat en plats i Paradiset för dem.

Hazrat Ali bin Abi Talib^{ra}

Period som Khalif: 656-661 e. Kr.

Efter Hazrat Uthmans^{ra} bortgång rådde det total kaos och anarki i Medina. Efter en tids förvirring proklamerade Ibn Saba, ledare för Egyptiska rebellgruppen, att han stödde Hadrat Ali^{ra} som efterträdare till Uthman^{ra} och ny Kalif. Han motiverade sin hållning med att den Heliga Profeten^{saw} hade testamenterat att Ali^{ra} skulle bli hans efterföljare. Den 23 juni år 656, sex dagar efter den tredje Kalifens död valdes Hadrat Ali att bli den fjärde efterträdaren till Den Heliga Profeten^{saw} och allmänheten svor trohetseden till sin nya Kalif.

Hazrat Ali^{ra} var son till den Heliga Profetens^{saw} farbror, Abu Talib. Han föddes i Mecka och var ungefär tjugo år yngre än den Heliga Profet Muhammad^{saw}. Det var också den Heliga Profeten^{saw} som var Alis^{ra} förmyndare under hans barndom eftersom hans far inte hade ekonomiska möjligheter att ta hand om sitt barn.

Kort efter att ha blivit vald till Kalif flyttade Hazrat Ali^{ra} den muslimska huvudstaden ifrån Medina till Kufa i Irak, som vid den tidpunkten hade en mer central betydelse i det islamska riket. Det fanns en vilja hos många muslimer att straffa de som hade mördat den tredje Kalifen Uthman^{ra}.

Hazrat Ali^{ra} menade att man först måste prioritera att återställa lag och ordning igen innan man kunde straffa Uthmans^{ra} banemän. Inflytelserika kompanjoner till den Heliga Profeten^{saw} som Hazrat Talha^{ra} och Hazrat Zubair^{ra} höll dock inte med och ville genast hämnas Uthmans^{ra} död.

De samlade ihop en armé för att kunna attackera fienden, och Hazrat Aisha^{ra} som var ovetandes om Hazrat Alis^{ra} motstånd mot kapprustningen hjälpte till i ihopsamlandet av armén. Hazrat Ali^{ra} gjorde sitt bästa för att undvika blodspill men blev till slut tvungen att ingripa och konfronterade Hazrat Aishas^{ra} styrkor. Den fjärde Kalifen var en modig person och hans styrkor besegrade Aishas^{ra}. Han förlät henne dock efteråt för hennes svek och hon var också ångerfull för sitt handlande gentemot Ali^{ra} resten av sitt liv.

Amir Muawiah^{ra} hade inte svurit sin trohetstid till Hazrat Ali^{ra}, och vägrade att göra så förrän han hämnats sin släkting Uthmans^{ra} död; detta trots att Hazrat Ali^{ra} försökte förklara att acceptera hans Kalifat skulle vara det bästa för Islams sak. Amir Muawiah^{ra} samlade ihop en armé för att hämnas och Hazrat Ali^{ra} hade nu inget val och mobiliserade egna trupper för att stoppa Amir Muawiah^{ra}. De två möttes i

slaget av *Saffain* och båda sidor led stora förluster. Efter långt stridande bestämdes att slaget skulle avbrytas och man skulle förhandla om en vapenvila. Man kom fram till överenskommelse och en fredsförklaring utfärdades men Amir Muawiah^{ra} höll sig inte till det som beslutades och vreden hos Hazrat Alis^{ra} trupper växte. Många av dem var redan kritiskt inställda till förhandlingarna. Och dessa personer avsåg helt sin lojalitet till Hazrat Ali^{ra} och valde en oberoende Amir som ledare.

Dessa personer kom att kallas *Khawariji* (de utomstående) och Hazrat Ali^{ra} blev tvungen att stoppa även dem. Han konfronterade dem och dödade de flesta. De som överlevde började planera att mörda Hazrat Ali^{ra} och Amir Muawiah^{ra}.

Amir Muawiah^{ra} lyckades fly men Hazrat Ali^{ra} blev attackerad och svårt sårad när han var på väg till Fajr bönen på morgonen. Han avled av sina skador två dagar senare och hans död innebar slutet på den sanna Kalifatet efter den Heliga Profeten^{saw}.

Hazrat Ali^{ra} var en mycket djärv person som vägrade se på när institutionen av Kalifatet förnedrades och ansträngde sig till sitt yttersta för att försvara den.

Han var också bland den lyckliga skara personer som fick glädjebudskapet av den Heliga Profeten^{saw} att Gud hade reserverat en plats i Paradiset för dem.

(Tack till: Al-Tariq; Khilafatutgåvan)